

Sblížení

Helena Vondráčková

- G** **Cmi7**
1. Víím, to se stává, že lidé jdou,
G **Cmi7**
léta se míjejí a slepí jsou.
Ami7 **D4** **G** **Emi**
Tvář kterou ve snách v očích máš, á,
C **H7** **Emi** **D4**
tam, kde ji potkáš, nevnímáš.
- G**
Vím to se stává, (je to zvláštní)
Cmi7
že lásky snáz (v sněžných závějích)
G
hledáme v dálkách (smysluprázdných)
Cmi7
než blízko nás (když Tě míjejí).
Ami7 **D4** **G**
Vím, že mě stokrát potkáváš
Emi
(má tě ráda a on rád tě má),
C **H7** **Emi** **Ami** **G**
vím, že mě stokrát nepoznáš, ani já.
- G**
R1: (Ať se soužíš, ať jsi ztrápená
Emi
vždyť ty toužíš a on rád Tě má,
C
je to láska i když tvář nemá)
Vím, já to vím,
Ami7 **D7**
(jméno a příjmení, místo a stáří)
- A** **Amaj**
Je to vzácné, je to souznění,
F#mi **F#mi2**
je to láska, je to sblížení,
D **D6**
je to nádherný dotyk vzdálený,
Hmi7 **E7**
vím kdo jsi, vím co jsi, máš tisíc tváří
2. Čím se to stává, že oči dvou
léta se míjejí jak rána s tmou.
Víš, je to zvláštní, řekni sám,
že si teď s tebou povídám.
- Proč náhle přání (každá hláska),
co v očích máš (něžné souznění),
marně se brání (je to láska),
mám asi táž (je to sblížení).
Sním, že Tě stokrát potkávám
(má tě ráda a on rád Tě má).
Sním že Tě stokrát poznávám blíž a blíž.
- R2: (Je to krásné, lidské souznění,

vskutku vzácné, vskutku sblížení.
Dotyk blízký, dotyk vzdálený)
Vím, já to vím.
(jména a příjmení v lásce ti dávám).

Oči snílků, něha smíření,
to je láska, to je sblížení.
Prudká závrať, sladké toužení,
vím kdo jsi, vím co jsi, věčnou se stává.

H **Hmaj7**
Je to vzácné, je to souznění,
Asmi **Asmi2**
je to láska, je to sblížení,
E **E6**
je to nádherný dotyk vzdálený,
C#mi7 **F#**
Víš kdosi, víš cosi, má tisíc tváří.

C# Fmi F# G# 7